

5.12.2024 - 7-а Неділя Пасхи. Неділя Святих Отців першого вселенського собору в Нікеї. Свв. Епіфанія, єп. Кипрського, і Германа, патр. Царгородського.

Антифон 1 *Стих 1:* Всі народи, заплещіте руками, воскликніть Богові голосом радості (Пс 46,2). *Приспів:* Молитвами Богородиці, Спасе, спаси нас.

Стих 2: Бо Господь Всевишній – страшний, цар великий по всій землі (Пс 46,3).

Приспів: Молитвами Богородиці, Спасе, спаси нас.

Стих 3: Він покорив людей нам і народи під ноги наші (Пс 46,4).

Приспів: Молитвами Богородиці, Спасе, спаси нас.

Стих 4: Зійшов Бог під оклики веселі, Господь – під голос сурми (Пс 46,6).

Приспів: Молитвами Богородиці, Спасе, спаси нас.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові. І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.
Єдинородний Сину

Антифон 3 Співаємо звичайні третій антифон, але зі приспівом: Спаси нас, Сину Божий, що вознісся у славі, співаємо тобі: Аلیلія.

Вхідне: Прийдіте поклонімося і припадім до Христа. Спаси нас, Сину Божий, що вознісся у славі, співаємо тобі: Аلیلія.

Тропарі і Кондаки

Тропар (глас 6): Ангельські сили на гробі Твоім* і сторожі омертвіли;* Марія ж стояла при гробі,* шукаючи пречистого тіла Твого.* Полонив Ти ад і, не переможений від нього,* зустрів Ти Діву, даруючи життя.* Воскреслий з мертвих, Господи, слава Тобі!

Тропар (глас 4): Вознісся ти у славі, Христе Боже наш,* радість сотворивши ученикам обітуванням Святого Духа,* утвердивши їх благословенням,* бо ти єси Син Божий,* ізбавитель світу.

Тропар (глас 8): Препрославлений ти, Христе Боже наш,* світила на землі – отців наших оснував ти* і ними до істинної віри всіх нас направив ти.* Багатомилосердний, слава тобі.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак (глас 8): Апостолів проповідування і отців догмати* єдину віру утвердили Церкві,* яка і, ризу істини з богословія вишнього носячи,* право править, і славить благочестя велике таїнство.

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (глас 6): Сповнивши промисел щодо нас* і те, що на землі, з'єднавши з небесним,* вознісся ти у славі, Христе Боже наш,* ніяк не відлучаючись, але невідступне перебуваючи,* ти кличеш до тих, що люблять тебе:* Я з вами і ніхто проти вас.

Прокімен (глас 4): Благословен єси, Господи, Боже отців наших,* і хвальне, і прославлене ім'я твоє на віки (Дан 3,26). *Стих:* Бо праведний єси в усьому, що сотворив ти нам (Дан 3,27).

Апостол: (Ді 20,16-18. 28-36)

Тими днями Павло вирішив плисти попри Ефес, щоб не баритися в Азії; поспішав бо, щоб, по змозі, на день П'ятидесятниці бути в Єрусалимі. З Мілету він послав у Ефес і прикликав пресвітерів Церкви. Коли ж вони прийшли до нього, він до них промовив: «Ви знаєте, як з першого дня, коли я вступив у Азію, увесь час поводився я з вами. Зважайте на самих себе й на все стадо, над яким Дух Святий поставив вас єпископами, щоб пасли Церкву Божу, що її він придбав кров'ю власною. Я знаю, що по моїм відході ввійдуть поміж вас вовки хижі, які не щадитимуть стада. Та й з-поміж вас самих повстануть люди, що говоритимуть погубні речі, щоб потягнути за собою учнів. Тому чувайте, пригадуйте собі, що я три роки, ніч і день, не переставав кожного з вас із сльозами наводити на розум. А тепер передаю вас Богові і слову його благодаті, що може збудувати й дати вам спадщину між усіма освяченими. Ні срібла, ні золота, ані одежі я не вимагав ні від кого. Ви самі знаєте, що моїм потребам і тих, які зо мною, служили оці руки. У всьому я показав вам, що, так працюючи, треба допомагати слабосильним і пам'ятати слова Господа Ісуса, що сам сказав: «Більше щастя – давати, ніж брати.» Промовивши це, він упав на коліна і з усіма ними почав молитися.

Алилуя (глас 1):

Стих: Бог богів, Господь мовив, і призвав землю від сходу сонця до заходу (Пс 49,1).

Стих: Зберіть йому преподобних його, що заповідують завіт його в жертвах (Пс 49,5).

Євангеліє: (Ів 17,1-13)

У той час Ісус, підвівши очі свої до неба, проказав: «Отче, прийшла година! Прослав свого Сина, щоб Син твій тебе прославив, згідно з владою, що її ти дав йому над усяким тілом: дарувати життя вічне тим, яких ти передав йому. А вічне життя у тому, щоб вони спізнали тебе, єдиного, істинного Бога, і тобою посланого – Ісуса Христа. Я тебе на землі прославив, виконавши те діло, яке ти дав мені до виконання. Тепер же прослав мене, Отче, у себе – славою тією, що її я мав у тебе перед тим, як постав світ! Я об'явив твоє ім'я людям, яких ти від світу передав мені. Вони були твої, ти ж передав мені їх, і зберегли вони слово твоє. Нині збагнули вони, що все, тобою дане мені – від тебе; слова бо, тобою мені дані, я їм дав, і сприйняли вони їх, і справді збагнули, що від тебе я вийшов, і увірували, що ти мене послав. Молю ж за них: не за світ молю, лише за тих, яких ти передав мені, бо вони – твої. І все моє – твоє, твоє ж – моє, і в них я прославився. Я вже більш не у світі, а вони у світі, і я до тебе йду. Отче Святий! Заради імени твого бережи їх, тих, що їх ти мені передав, щоб були одно, як ми! Бувши з ними у світі, я беріг їх у твоє ім'я; тих, яких ти передав мені, я їх стеріг, і ніхто з них не пропав, лише син загибелі, щоб збулося Писання. Тепер же іду до тебе, і кажу те, у світі бувши, щоб вони радощів моїх мали у собі вщерт'ю.»

Замість Достойно: Величай, душе моя, Господа, що з плоттю во славі вознісся на небеса.

Ірмос (глас 5): Тебе, вище ума і слова Матір Божу, що в часі безлітнього несказанно родила, вірні однодумне величаємо.

Причасний: Хваліте Господа з небес,* хваліте його в вишніх (Пс 148,1). * Радуйтеся, праведні, у Господі,* правим належить похвала (Пс 32,1). Алилуя (х3).

Згідно Галицької традиції, ми співаємо: Вознесися на небеса, Боже, і по всій землі слава Твоя (Пс 56,6). *Замість* “Ми бачили світло істинне...” (х1) “Нехай сповняться уста...” (х3) і “Нехай буде ім'я...” (х3).